

ת"פ 2696/05/15 - מדינת ישראל, המאשימה נגד יובל מקודיה, ניסים איילין

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 2696-05-15 מדינת ישראל נ' מקודיה (אסיר)
ואח'

בפני כבוד השופטת אושרית הובר היימן
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד

1. יובל מקודיה (לא בעניינו)
2. ניסים איילין - הנאשמים

גזר דין - הנאשם 2

מבוא:

הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "**החוק**"), בכך שביום 24.09.2014 בשעה 05:14, כאשר הגיע שוטר לנאשם על מנת לעצרו התנגד למעצר ונאבק בו. כתוצאה ממאבק זה, נחבל השוטר בגב ידו הימנית ופנה לקבלת טיפול רפואי.

כפי שקבעתי בהכרעת הדין, בעשותו כאמור הפריע הנאשם לשוטר במילוי תפקידו כחוק והשתמש בכח כדי למנוע מעצר חוקי.

כתב האישום ייחס לנאשם גם עבירות של ניסיון פריצה לבניין שאינו דירה או בית תפילה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 407(א) יחד עם סעיף 25 וסעיף 29 (ב) לחוק, וכן עבירה של שימוש בכח או באיומים למנוע מעצר, לפי סעיף 47 (א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב), תשכ"ט - 1969, אך בתום הליך של ההוכחות, הנאשם זוכה מהן.

לאחר הרשעתו, נוכח העמדה העונשית של המאשימה ולאור גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירה, הוריתי על קבלת תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

תסקיר שירות מבחן

מן התסקיר עולה כי הנאשם בן 21, רווק ואב לילד בן שנה וחצי, מתגורר עם בת זוגו ובנם המשותף בבית הוריו ברחובות ולסירוגין ביבנה, בבית הורי בת זוגו. עוד עולה מהתסקיר, כי החל מאוקטובר 2017 ריצה הנאשם עונש מאסר בכלא דקל (יצוין, כי עפ"י מידע שנמסר ע"י בא כוחו, סיים הנאשם לרצותו בראשית חודש ינואר 2018).

עוד צוין בתסקיר, כי הנאשם השלים 12 שנות לימוד, עם תעודת בגרות חלקית, גויס לצבא ושוחרר כעבור שמונה חודשים בשל אי התאמה. לאורך השנים, עבר בין מספר מסגרות חינוך על רקע בעיות התנהגות וקשיים הסתגלות למסגרות חנוכיות.

במשפחת מוצאו, ההורים מאתיופיה, עובדים לפרנסתם והנאשם הינו שלישי מבין חמישה אחים (14-26). קינת המבחן התרשמה, כי משפחתו של הנאשם חוותה מצוקה סביב תנאי המגורים, קשיי פרנסה וכן קושי בסיפוק צרכיהם החיוניים של הנאשם ואחיו.

עוד צוין בתסקיר, כי הנאשם בעל מעורבות פלילית רבה ומגוונת, וכי החל מגיל צעיר מנהל אורח חיים שולי, תוך שהוא מוצא בסביבה העבריינית מפלט לקיפוח ולבדידות שחוזה בביתו. עפ"י חוות דעת קצינת המבחן, הנאשם מצוי בסיכון, הואיל ונוכח מאפייני אישיותו, מתקשה להכיר בבעייתיות כלשהיא במצבו, משתמש בחומרים ממכרים וחוזר ומסתבך בפלילים. עוד בהערכת הסיכון לעבריינות, התרשמה קצינת המבחן מבחור בעל כוחות דלים אשר התקשה להתמיד ולהסתגל במסגרות השונות בחייו, תוך הבעת חשדנות וחוסר אמון בגורמי הטיפול וחוסר מוטיבציה מציגו להשתלב בהליך טיפולי. לנאשם אמנם שאיפות ותכניות לתפקוד תקין, אולם אלו נמצאות בפער למול אופן התנהלותו בפועל. על כן ומכל האמור סבורה קצינת המבחן, כי יש בגורמים הנ"ל כדי להצביע על רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות פורצת חוק.

כגורמי סיכוי לקחה קצינת בחשבון את שאיפותיו של הנאשם לניהול אורח חיים תקין ואת העובדה שהקשר הזוגי והקשר עם בנו מהווים עבורו עוגן ותקווה.

המלצת קצינת המבחן, היא לענישה מוחשית ומציבת גבולות אשר תחדד עבור הנאשם את המחירים להתנהלותו הבעייתית ותהווה אלמנט מרתיע מביצוע עבירות דומות בעתיד.

תמצית הטיעונים לעונש:

ב"כ המאשימה, הדגישה את הערכים המוגנים בעבירה בה הורשע הנאשם, שהם הגנה על שלטון החוק, מערכת אכיפת החוק ופגיעה בביטחון הציבור. ב"כ המאשימה טענה למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד לחצי שנת מאסר בפועל.

בהתייחסותה לנסיבות ביצוע העבירה, טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם נמלט מהמקום, כאשר הבחין בשוטרים וכי לאחר שנעצר על ידי שוטר שרדף אחריו, התנגד הנאשם למעצר ונאבק עם השוטר. כתוצאה ממעשיו נחבל השוטר בגב ידו

ונדרש לטיפול גם בימים אלה.

ב"כ המאשימה סקרה את עברו של הנאשם. וטענה כי לחובתו הרשעה קודמת אחת בעבירות של הפרעה לשוט, שתי עבירות של הפרת הוראה חוקית, ועבירות רכוש ואלימות. צוין, כי בהרשעתו האחרונה הגישה המדינה ערעור שהתקבל ואשר במסגרתו התייחס ביהמ"ש המחוזי לחומרת העבירות והתסקיר השלילי המלמד על הסיכון הרב שנשקף ממנו.

ב"כ המאשימה הפנתה לתסקיר שרות המבחן וטענה, כי מהתסקיר עולה גישתו הקורבנית של הנאשם, תוך קושי להתייחס להתנהגותו הבעייתית והשלכת האחריות על גורמים חיצוניים. עוד הדגישה את סיכום קצינת המבחן אשר ציינה כי סנקציות קודמות לא הרתיעו אותו, וכי קיימת רמת סיכון גבוהה ועל כן ממליץ על ענישה מוחשית ומציבת גבול. על כן, מאחר ומדובר בנאשם רצידיוויסט, אשר לא נטל אחריות וניהל הוכחות ולאור חומרת העבירה בה הורשע, טענה ב"כ המאשימה כי יש למקם את הנאשם באמצע המתחם ולגזור עליו 4 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

מנגד טען ב"כ הנאשם, כי בהליך ההוכחות כפי שנוהל, זוכה הנאשם מרוב העבירות שיוחסו לו והורשע בעבירה אחת בלבד. עוד טען, כי לא מדובר בהימלטות, וכי ההתנגדות למעצר הוסברה, בכך בדברי הנאשם שעיקמו לו את היד, ניסה לסובב את היד לצד השני.

ב"כ הנאשם טען, כי אין מדובר בנאשם רצידיוויסט, וכי המאסר אותו סיים לרצות בימים אלו, הוא מאסרו הראשון. לטענת ב"כ הנאשם התסקיר שהוגש אינו משקף.

על כן טען ב"כ הנאשם כי בהתאם לענישה הנוהגת יש לגזור על הנאשם מאסר על תנאי וחתימה על התחייבות בלבד.

דברו האחרון של הנאשם: הנאשם לא ביקש לומר דבר.

דיון והכרעה

מתחם הענישה:

העיקרון המנחה בענישה לפי הוראות חוק העונשין (תיקון מס' 113), התשע"ב-2012, הוא עקרון ההלימה, "לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ואשם הנאשם לבין חומרת העונש שיוטל עליו" (ראו דברי ההסבר לסעיף 40 בהצעת חוק העונשין (תיקון מס' 92) (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה), התשס"ו - 2006).

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לגזור עונשם של נאשמים לפי שלבים. בע"פ 1323/13 רך חסן ואח' נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 5.6.2013) נקבע כדלקמן:

"במנגנון תלת-שלבי שראשיתו בקביעת מתחם העונש ההולם וסופו בקביעת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם שנקבע, תוך אפשרות לחרוג מהמתחם משיקולי שיקום (לקולה) או הגנה על שלום הציבור (לחומרה)".

בקביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בשלושה פרמטרים - האחד, **הערכים החברתיים שנפגעו** מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, השני, **מדיניות הענישה** הנהוגה, והשלישי, **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.

פגיעה בערכים המוגנים:

הערכים המוגנים שהוראת החיקוק בסעיף 275 לחוק העונשין נועדה להגן עליהם, הם הגנה על מוסדות אכיפת החוק, שלטון החוק, סדרי משטר וחברה תקינים, ותפקודן התקין של העוסקים במלאכת אכיפת החוק.

מדיניות הענישה הנהוגה:

מעיון בפסיקה עולה, כי מתחם הענישה בעבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל על דרך עבודות שירות אך מדיניות הענישה המקובלת והנהוגת בעבירה בה הורשע הנאשם ובנסיבות דומות מתמקדת לרוב בהטלת מאסר על תנאי בצירוף ענישה נלווית.

כך למשל:

א. ת"פ (שלום טב') 6205-09-08 **מדינת ישראל נ' חנניה יהושע** (פורסם בנבו, 11.01.2010) הנאשם הורשע עפ"י הודאתו לכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים במהלך שמיעת ראיות, בעבירה של בהפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו בכך שהתנגד למעצר, לנאשם הרשעות קודמות, בין השאר בעבירות איומים ואליומות. ביהמ"ש אימץ הסדר טיעון וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס ע"ס 3,000 ש"ח.

ב. ת"פ (שלום ראשל"צ) 21477-05-14 **מדינת ישראל נ' גיזאצ'י קנאו** (פורסם בנבו, 08.02.2016) הנאשם הורשע, עפ"י הודאתו, בעבירה של בהפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, לנאשם הרשעה קודמת אחת וביצע את העבירה בהיותו בגיר צעיר. ביהמ"ש אימץ את הסדר הטיעון וגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר על תנאי וחתימה על התחייבות.

ג. ת"פ (שלום ראשל"צ) 35662-01-15 **מדינת ישראל נ' מסטוואל מקונן** (פורסם בנבו, 07.01.2016) הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בעבירה של בהפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, לאחר שהפריע לשוטרים במהלך שביצעו חיפוש בדירתו. הנאשם, בגיר צעיר, לו הרשעות קודמות מבית המשפט לנוער, בעבירות אלימות ורכוש. ביהמ"ש אימץ את הסדר הטיעון, תוך שהוא קובע כי העונש המוסכם עולה בקנה אחד עם מתחם הענישה הנע בין מע"ת למאסר בפועל קצר, האריך את תקופת העונש המותנה בן 4 חודשים שעמד כנגד הנאשם, למשך שנתיים, וגזר בנוסף קנס ע"ס 500 ש"ח.

ד. ת"פ (רמ') 52753-06-12 **מדינת ישראל נ' באיו** (10.9.15) הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, זאת לאחר שהתנגד לעיכובו על ידי שוטר. ביהמ"ש אימץ את הסדר הטיעון, הורה על הארכת מאסר מותנה בן 4 חודשים למשך שנה ועל צו מבחן לשנה.

ה. ת"פ (ב"ש) 59370-07-13 **מדינת ישראל נ' שייקביץ** (15.12.13) הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בעבירה של בהפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, לאחר שסירב להישמע להוראות השוטר ואף נמלט ממנו. הנאשם נעדר עבר פלילי. ביהמ"ש אימץ את הסדר הטיעון וגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, קנס ע"ס 800 ₪ והתחייבות ע"ס 5000 למשך 3 שנים.

ו. ת"פ (שלום טבריה) 47381-02-14 **מדינת ישראל נ' הייב** (ניתן ביום 10.7.15, פורסם בנבו) - בתיק זה ראוי לציין עניינם של שני נאשמים: הנאשמת 1 הורשעה עפ"י הודאתה בעבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. בית המשפט מציין את גילה הצעיר, נסיבותיה האישיות והעובדה שבעברה הרשעה ישנה אחת. בית המשפט גוזר עליה עונש מאסר מותנה של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס ע"ס 1,000 ₪. בעניין הנאשם 2, אשר הורשע גם כן עפ"י הודאתו, בית המשפט מציין את עברו המכביד יותר וגוזר עליו 7 ימי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים וקנס ע"ס 500 ₪. בשני גזרי הדין בית המשפט קובע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

בקביעת מתחם הענישה, ראוי גם להזכיר את פסקי הדין להם הפנה ב"כ הנאשם:

א. ת"פ (שלום רח') 50548-11-14 **מדינת ישראל נ' בן ציון קצינלבונין** (פורסם בנבו, 24.02.2016) - הנאשם הורשע לאחר שהודה בביצוע עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, בכך שלא ציית להוראות שוטרים שהורו לו לצאת מאתר חפירות ארכאולוגיות והתלוות אליהם. בית המשפט קובע מתחם ענישה שבין מע"ת למאסר בפועל של מס' חודשים על דרך עבודות שירות וגוזר על הנאשם מאסר על תנאי של 3 חודשים ל 3 שנים וקנס ע"ס 1,000 ₪.

ב. ת"פ (שלום עכו) 20677-01-12 **מדינת ישראל נ' מיקי מיכאל מישור** (פורסם בנבו, 04.03.2015) - הנאשם הורשע בביצוע עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, בכך שבעת שעיכב אותו שוטר, ברח לביתו ונעל את הדלת ורק בהמשך פתח אותה ואיפשר לשוטר לבצע חיפוש בדירתו. בהמשך הכניס לפיו סם שנמצא בדירתו והיכה את השוטר. בית המשפט קובע, כי מתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל שיכול ירוצו בדרך של עבודות שירות. לנאשם הרשעה קודמת וישנה אחת. בית המשפט גוזר עליו מאסר על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים וקנס ע"ס 1,000 ₪.

ג. ת"פ (שלום רח') 22071-11-12 **משטרת ישראל תביעות- שלוחת רחובות נ' ישראל סהלו** (פורסם בנבו, 05.01.2015) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו וזוכה מעבירות של תקיפת שוטר והעלבת עובד ציבור. הרשעתו של הנאשם היא בכך שסירב לפתוח את ידיו להוראת השוטר וסירב להזדהות. הנאשם, צעיר, נעדר עבר פלילי. בית המשפט קובע, כי הענישה הנוהגת היא של מאסר על תנאי לצד קנס או התחייבות, וגוזר על הנאשם מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך שנתיים והתחייבות כספית ע"ס 2000 ₪ למשך שנתיים.

באשר לפסק הדין אליו הפנתה ב"כ המאשימה ת"פ 25375-02-12 **מדינת ישראל נ' אבו סיאם** - המדובר במקרה שנסיבותיו חמורות באופן ניכר מנסיבות המקרה דנן, שכן באותו מקרה הורשעו הנאשמים במספר עבירות, לרבות עבירה של קשירת קשר לביצוע עוון ועבירות בנשק. ביחס לעבירה של הפרעת לשוטר, נקבע, כי הנאשמים סיכנו את השוטרים בנהיגה פזיזה ורשלנית, השליכו במהלך נסיעה אביזר נשק ותחמושת ולבסוף התנגדו למעצרים. גם בפסק דין זה, קובע בית המשפט כי מתחם הענישה בעבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו נע בין מאסר על תנאי לחצי שנת מאסר.

נסיבות הקשורות לביצוע העבירה:

הנאשם הורשע ביצוע העבירה, בכך שבעת שהגיעו השוטרים אל מקום האירוע, נתפס ע"י השוטר ברנשטיין, כשהוא עם רגלו האחת על הגדר, בניסיון להימלט מהמקום ולאחר מכן נאבק עם השוטר בכח, במטרה למנוע את מעצרו. כתוצאה מן המאבק, נגרמה לשוטר ברנשטיין חבלה בידו הימנית בעטיה נזקק לטיפול רפואי, וזוהי כמובן נסיבה שיש לשקול אותה לחומרה.

עם זאת, המדובר באירוע קצר, שנמשך כמה רגעים. לא התנהל מרדף ממושך ועיקר כובד האירוע בהתנגדותו של הנאשם למעצרו ואיזוקו. יצוין, כי אין עסקינן בעבירה שקדם לביצועה תכנון מוקדם של הנאשם. זאת ועוד, הנזק שנגרם בעקבות ביצוע העבירה אינו רב, מדובר בחבלה קלה לפי המסמך הרפואי שהוגש (ת/16), שדרשה טיפול במשככי כאבי ושימוש בתחבושת אלסטית. עדותו של השוטר ברנשטיין, אודות השלכות ארוכות טווח של החבלה, לא נתמכו בראיה כלשהי.

על כן, אני סבורה כי נסיבות המקרה אינן ברף העליון של חומרה.

אציין, כי אני סבורה שניתן ללמוד מעניינו של הנאשם 1 לעונש, לעניינו, שכן הנאשם 1 הורשע עפ"י הודאתו בעבירה של ניסיון פריצה, שהיא עבירה שונה בתכליתה ובמהותה ומתחם העבירה בעבירה זו שונה בהתאם.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות. עם זאת, ראוי לציין, כי בעקבות שמיעת הראיות זוכה הנאשם

מעבירות של ניסיון פריצה ושימוש בכח על מנת למנוע מעצר.

בעברו של הנאשם הרשעות קודמות ולמעשה אך בימים אלו סיים לרצות עונש מאסר בפועל בגין עבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין.

כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, כיום הנאשם אב לפעוט בן שנה וחצי ומתגורר עם זוגתו. עוד ניתן ללמוד מן התסקיר על הרקע המשפחתי ונסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם ועל כי למשך כל חייו נפלט ממסגרות על רקע בעיות

התנהגות וקשיים הסתגלות למסגרות חנוכיות. פעם אחר פעם, חוזר הוא ומסתבך בפלילים.

שירות המבחן התרשם, כי מדובר בנאשם המצוי בסיכון, אשר נוכח מאפייני אישיותו, מתקשה להכיר בבעייתיות כלשהיא במצבו.

בהתייחס לעבירה בה הורשע, ציינה קצינת המבחן, כי הנאשם הודה במיוחס לו, אולם התרשמותו היא, כי הנאשם תופס את התנהגותו האלימה כפועל יוצע מהתנכלותם של גורמי אכיפת החוק על רקע גזעני. עוד התרשמה קצינת המבחן כי בדבריו של הנאשם בלטה גישה קורבנית ודרשנית תוך קושי משמעותי להתייחס להתנהגותו הבעייתית.

ראוי לציין, כי זו גם התרשמותי שלי, על רקע עדותו של הנאשם לפניי. יוזכר, כי גם בדברו האחרון לא ביקש הנאשם לומר דבר, כך שמעולם לא נטל אחריות לאוזני בית המשפט, לא הביע כל חרטה על מעשיו וניכר כי אינו מפנים את החומרה הגלומה בהם.

זאת ועוד, כפי העולה מהתסקיר, הנאשם בעל מאפייני אישיות ילדותיים עם קווים אנטיסוציאליים, המנהל קשרים חברתיים בעייתיים ונוטה להשליך את האחריות על מעשיו על גורמים חיצוניים תוך שהוא מתקשה לבחון חלקים מכשילים ואלימים בהתנהגותו.

לכל האמור, יש להוסיף התרשמות שירות המבחן, כי סנקציות קודמות שהוטלו על הנאשם אינן מהוות גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו.

יחד עם כל האמור, שקלתי את העובדה שהנאשם הינו אדם צעיר, אשר ביצע את העבירה בהיותו בן 19. כיום הנאשם מנהל חיי זוגיות והינו אב לפעוט, ואלו מהווים עבורו כיום עוגן לניהול אורח חיים נורמטיבי.

חרף התסקיר השלילי שניתן בעניינו של הנאשם, אני סבורה, כי יש מקום להיאחז במצבו המשפחתי של הנאשם, נכון להיום, ובשים לב לגילו הצעיר כיום וודאי במועד ביצוע העבירה ולעובדה שהיום הינו עובד לפרנסתו ולפרנסת משפחתו, להסתפק במאסר על תנאי ממושך. ואולם, אני מוצאת כי יש לאזן זאת עם קנס משמעותי, שיהווה רכיב ענישה קונקרטי וממשי שהנאשם יחוש השלכותיו כבר כיום.

סוף דבר

סיכומי של דבר, אני גוזרת על הנאשם את הענישה, כדלקמן:

1. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה בה הורשע וכל עבירה כנגד עובד ציבור.

2. קנס כספי בסכום של 2,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, בסך של 500 ₪ כל אחד, החל מיום 21.02.18 ובכל 21 לחודש שלאחר מכן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ה' שבט תשע"ח, 21 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.